

УКРАЇНУ МАЮТЬ ОБ'ЄДНАТИ ВІРА, ЛЮБОВ, ПРИМИРЕННЯ ТА ПРОЩЕННЯ

Після завершення робочого візиту до США лідер партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко в ефірі телеканалу NewsOne розповіла про нову стратегію встановлення миру на Донбасі. Також політик пояснила, чому українським державникам корисно відвідувати американський Національний молитовний сніданок.

«Молитовний сніданок — це подія світового масштабу, що проводиться вже 66 років поспіль. Багато людей, які вірять у Бога, в силу духу, збираються для того, щоб разом помолитися, поговорити про людські цінності, об'єднати зусилля для примноження любові у світі. Від усього цього таке піднесення... — поділилася враженнями від події Юлія Тимошенко. — Мені здається, що лідери держав — президенти, прем'єри — мусять туди їхати, щоб відчувати цю атмосферу та зрозуміти, що щасливим світ не зробиш через ненависть та агресію. Довіра, прощення, любов — ось фундаментальні речі. І якщо ми як нація не навчимося їм, то нам дуже важко буде розвиватися економічно та здобувати свої перемоги в глобалізованому світі.

Доповідь президента США мала назву «Америка — нація віруючих». Дональд Трамп говорив про те, що заможність США, їхня успішність, сила, динамічний розвиток, а відповідно, й щастя людей базуються на тому, що більшу частину американського суспільства становлять люди, що глибоко вірять у Бога. Він підкреслив, що Господь дав людині права і можливості, тож ніхто їх не може відмінити! Навіть найжорстокіші режими, навіть несправедливі устрої в окремих країнах! І я хотіла би, щоб цим духом віри, любові, примирення та прощення була об'єднана й українська нація. І тоді (і в цьому я не маю жодних сумнівів) наш народ зможе досягнути цілей, які перед собою ставить. Насамперед я маю на увазі встановлення миру».

Юлія Тимошенко звернула увагу на ще одну цікаву деталь: Молитовний сніданок модерують разом представники від Республіканської та Демократичної партій.

«У політиці між ними завжди багато протиріч. Але поза її межами вони залишаються людьми! Часто представники різних таборів товаришують родинами! Чому я про це говорю? Українська політика, на жаль, настільки жорстока, агресивна й недобра, що люди часто переходять за червоні лінії в стосунках. Опонентів принижують, обливають брудом. Тож, повторюся, мені здається, що наші політики просто зобов'язані їздити на такі заходи, щоб відчувати, що ставлення один до одного, любов, яку ми випромінюємо, так само як і ненависть, можуть мати матеріальне вираження», — пояснює Тимошенко.

(Закінчення на стор. 2)

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА

**ЩАСЛИВИМ СВІТ НЕ ЗРОБИШ ЧЕРЕЗ НЕНАВИСТЬ ТА АГРЕСІЮ.
ДОВІРА, ПРОЩЕННЯ, ЛЮБОВ — ОСЬ ФУНДАМЕНТАЛЬНІ РЕЧІ.
І ЯКЩО МИ ЯК НАЦІЯ НЕ НАВЧИМОСЯ ЇМ, ТО НАМ ДУЖЕ ВАЖКО
БУДЕ ЗДОБУВАТИ СВОЇ ПЕРЕМОГИ В ГЛОБАЛІЗОВАНОМУ СВІТІ**

ВСЕУКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: GAZETA.VV.COM

Рекомендована ціна
3 грн 30 коп.

Юлія

ТИМОШЕНКО:

Гібридний мир не має стати відповіддю на гібридну війну

Голова партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко закликала шукати нових стратегій і рішень для припинення гібридної війни Росії проти України, а також щоб уникнути встановлення гібридного миру. Про це вона заявила у своєму виступі на панельній дискусії «Нові загрози вимагають нового лідерства», яка проходила в рамках Мюнхенської безпекової конференції в Німеччині.

«Прагнення мого народу бути частиною Європи, бути частиною НАТО не лишилися безкарними. Росія почала проти нас війну. Було анексовано частину нашої території — Крим й окуповано частину нашої території на сході — Донбас», — наголосила Юлія Тимошенко.

«Якби 10 років тому мені сказали, що на нас підуть війною, я б відповіла, що це божевільня. Але це сталося. Ми втратили вбитими понад 10 тисяч людей, зокрема тисячу жінок і дітей. Це велика трагедія», — сказала лідер «Батьківщини».

За її словами, Україна є абсолютно мирною державою.

«І саме тому українці запитують, чому не діє Будапештський меморандум, який надавав гарантії недоторканності нашої території й наших кордонів. Тоді Україна добровільно відмовилася від третього за потужністю ядерного потенціалу.

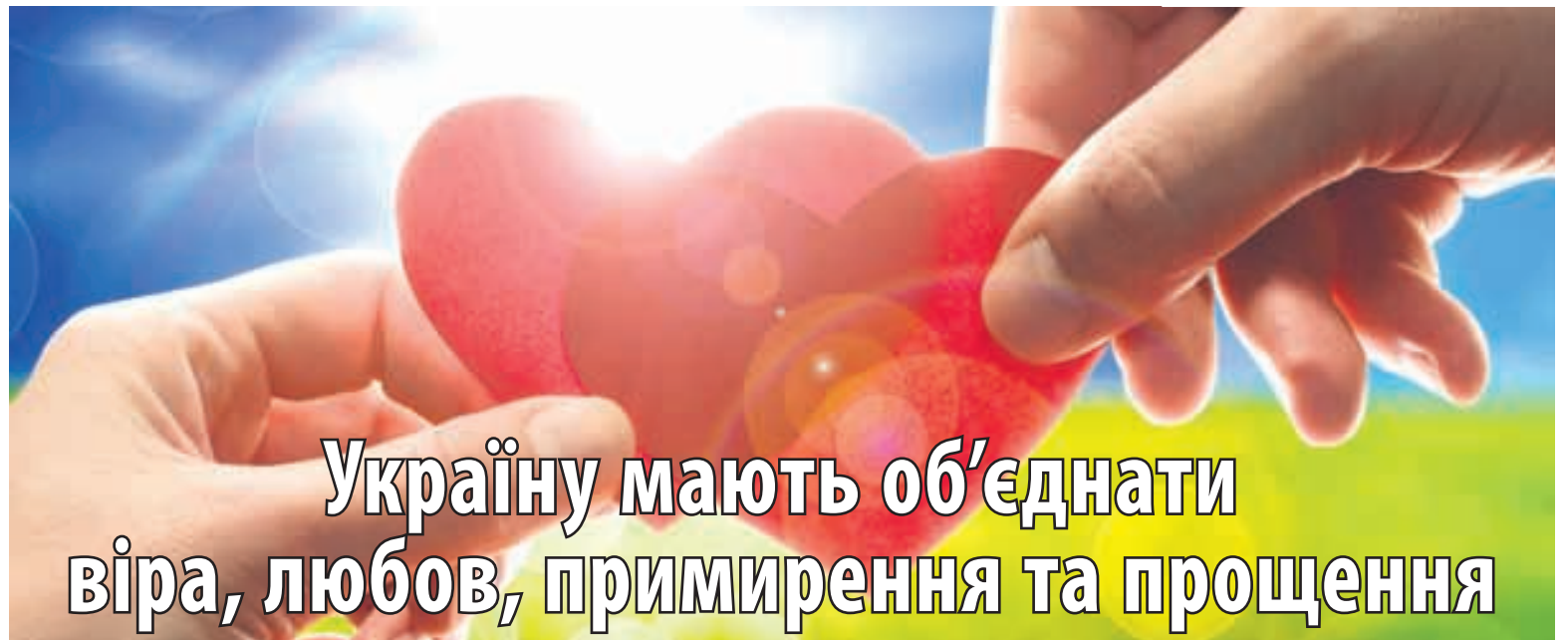
Чому четвертий рік іде війна, гібридна війна? У цих умовах ми мусимо зробити все можливе для того, щоб відповіддю на гібридну війну не став гібридний мир», — заявила Тимошенко.

На її переконання, такий гібридний мир є неприпустимим.

«Для цього нам потрібні нові рішення та стратегії, а головне — потрібне нове дієве лідерство, яке зможе модерувати ці процеси у світі», — наголосила парламентар.

Нагадаємо, що Юлія Тимошенко та її заступник, голова парламентського комітету з прав людини Григорій Немиря, взяли участь у Мюнхенській безпековій конференції, яка відбулася 16-18 лютого в Мюнхені (Німеччина).

Як відомо, ця конференція є найпрестижнішою платформою у світі для діалогу міжнародної еліти у сфері безпекової політики та проводиться щорічно починаючи з 1963 року.

Україну мають об'єднати віра, любов, примирення та прощення

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Українські ЗМІ багато писали про те, що за участь у Молитовному сніданку потрібно обов'язково сплатити чималий благодійний внесок. За словами лідера «Батьківщини», ця інформація є неправдивою. Про космічні суми вигадують, на її думку, для того, щоб дискредитувати будь-яку добру справу, яка може принести навіть мінімальний успіх нашій країні.

«На Молитовному сніданку Україну зустрічали із великим піднесенням та підтримкою. Присутні аплодували мужності українців. В Адміністрації президента побачили це, й пішла дискредитаційна хвиля. Дуже прикро й боляче... Я на Молитовний сніданок їжджу третій рік поспіль, відтоді як вийшла з в'язниці. І можу сказати, що це абсолютно безкоштовне запрошення надсилають нам як лідерам політичної сили (цей захід разом із Юлією Тимошенко відвідав народний депутат від «Батьківщини» Григорій Немиря. — Ред.), — зазначила політик.

Також багато говорили про те, що через масовий вояж до США на Молитовний сніданок було зірвано важливі голосування в парламенті. За словами Юлії Тимошенко, насправді на сніданку були присутніми тільки дев'ять українських парламентарів.

«Знаєте, мене вразила інформація, нібито на сніданку було тридцять народних депутатів. Це не так. Там були присутні всього дев'ять парламентарів із чотирьохсот п'ятдесяти. Тож на жодні голосування їхня відсутність в Україні глобально вплинути не могла. Я вам роз-

повім, що сталося. У той день, 8 лютого, до порядку денного включили законопроекти про антикорупційний суд та про скасування електронного декларування для громадських активістів. Тож фракції так званої коаліції отримали команду не приходити до сесійної зали», — пояснила Тимошенко.

В ефірі телеканалу NewsOne лідер партії «Батьківщина» також розповіла про наповнення другої частини її робочого візиту до США.

«Мала зустріч із спецпредставником Державного департаменту США з питань України Куртом Волкером та помічни-

чина», — розповіла Юлія Тимошенко.

За її словами, нині розглядається можливість введення миротворчої місії на окуповані українські території в три етапи.

На першому етапі миротворці повинні зафіксувати лінію розмежування й захистити місію ОБСЄ. Цей період має тривати кілька тижнів, не більше. За цей час до РФ через кордон України зможуть вийти всі ворожі військові формування. Тобто йдеться про демілітаризацію.

На другому етапі має бути введена міжнародна цивільна

ропарламенту Петом Коксом, і він розповів мені про одну ірландську родину, члени якої — дідусь, батько й син — були учасниками миротворчої місії в Лівані, що триває з 1948 року. Уявіть собі — 70 років! Тож Пет Кокс застеріг, мовляв, таке може бути і в Україні. Але водночас світ знає й позитивні приклади, коли миротворці швидко наводили лад у країнах. Наприклад, у Руанді, Сальвадорі, Гаїті», — констатувала народний депутат.

Коли цей мирний план може бути втілений у життя?

«Тоді, коли на війні припинять заробляти мільярди. Нам

БАГАТО ГОВОРИЛИ ПРО ТЕ, ЩО ЧЕРЕЗ МАСОВИЙ ВОЯЖ ДО США НА МОЛИТОВНИЙ СніДАНОК БУЛО ЗІРВАНО ВАЖЛИВІ ГОЛОСУВАННЯ В ПАРЛАМЕНТІ. НАСПРАВДІ НА СніДАНКУ БУЛИ ПРИСУТНІМИ ТІЛЬКИ ДЕВ'ЯТЬ УКРАЇНСЬКИХ ПАРЛАМЕНТАРІВ

ком Державного секретаря у справах Європи та Євразії Вессом Мітчеллом. Поспілкувалася також із керівниками профільних міжнародних комітетів і тими, хто опікується безпекою та розвідкою. Загалом друга частина моєї поїздки була присвячена пошуку нових шляхів, абсолютно нової лінії встановлення миру в Україні. Це й було метою політичної частини мого відрядження. Минуло три роки відтоді, як був підписаний «Мінськ-2», і сьогодні увесь світ зрозумів, що шляху до миру не знайдено і що Мінські угоди не зупинили війну. І тому зараз у дружніх до нас країнах, у середовищі аналітиків, розробляється нова стратегія миру. У її обговоренні бере участь і «Батьків-

адміністрація, яка візьме всю систему управління на окупованих територіях під свій контроль і слідкуватиме за тим, щоб там було відновлено дію українських законів. Це займе також кілька тижнів.

Ну а на третьому, завершальному етапі миротворчі сили мають розміститися на нашому державному кордоні.

«Ми віримо в те, що це може бути шляхом до миру. І наша команда робитиме навіть неможливе для того, щоб цей план спрацював, щоб наша країна поновила свою цілісність і був встановлений не ілюзорний, а справжній мир!

Зараз говорять, ніби в світі є не дуже добрі приклади таких миротворчих місій. Я зустрічалася з колишнім головою Єв-

треба припинити цей чорний бізнес на смерті! Ми не можемо допустити, щоб мільярди, які заробляють на війні, зупинили процес встановлення миру», — пояснив Тимошенко.

Також лідер «Батьківщини» зазначила, що брала участь у низці переговорів щодо створення єдиного глобального фонду відбудови й розвитку окупованих територій після їхнього звільнення. Адже необхідно не просто повернути їх, а й закласти фундамент розвитку для Донбасу і всієї України — завдяки залученим коштам, на переконання політика, вдасться відновити житло, створити тисячі робочих місць у регіоні.

Юлія Тимошенко зачепила у розмові не менш болюче питання повернення Криму.

«Сьогодні весь світ намагається розв'язати питання встановлення миру на Донбасі. А анексія Криму відсувається й залишається за дужками. Тож наше завдання полягає в тому, щоб нікому в світі не дати викреслити Крим із порядку денного», — підсумувала політик.

Микола БИКОВ

УКРАЇНСЬКІ ЗМІ БАГАТО ПИСАЛИ ПРО ТЕ, ЩО ЗА УЧАСТЬ У МОЛИТОВНОМУ СніДАНКУ ПОТРІБНО ОБОВ'ЯЗКОВО СПЛАТИТИ ЧИМАЛИЙ БЛАГОДІЙНИЙ ВНОСОК. ЦЯ ІНФОРМАЦІЯ Є НЕПРАВДИВОЮ. ПРО КОСМІЧНІ СУМИ ВИГАДУЮТЬ ДЛЯ ТОГО, ЩОБ ДИСКРЕДИТУВАТИ БУДЬ-ЯКУ ДОБРУ СПРАВУ, ЯКА МОЖЕ ПРИНЕСТИ НАВІТЬ МІНІМАЛЬНИЙ УСПІХ НАШІЙ КРАЇНИ

СТРАХ на вулиці Банковій

Історія з видворенням із України екс-президента Грузії й екс-губернатора Одеської області Міхеїла Саакашвілі багатьом нагадує трагікомедію. Насправді ж це реальна драма. До Саакашвілі як до політика можна ставитися по-різному: любити, критикувати, ігнорувати... все, чого душа забажає. Ось тільки те, як із ним обійшлися, — це щось неймовірне.

Після відставки Міхеїла Саакашвілі з поста губернатора і позбавлення його українського громадянства почало відбуватися щось дивне і, здавалося б, безглузде.

Згадайте-но, як його не пускали в Україну: потяг зупиняли, пункт пропуску Шегині мінували...

Потім було ще веселіше: сотні спецназівців намагалися заарештувати Міхеїла. Тоді ж генпрокурор Юрій Луценко розповів усій Україні, що, виявляється, за гроші младоолігарха-втікача Сергія Курченка Саакашвілі готував державний переворот. Ця презентація напевне увійде в історію! А закінчилося все абсолютно неймовірним видворенням Саакашвілі з країни як нелегала. При цьому в Генпрокуратурі нібито нічого не знали про цю операцію. Державної прикордонної служби України.

Цікаво, чому ГПУ не завадила депортації Саакашвілі й, у принципі, спо-

не втративши глузду, дуже важко зрозуміти, для чого це все затівалося. Міхеїл Саакашвілі і його політична сила хоч і займають дуже жорстку позицію щодо української влади, все ж не мають великої популярності серед народу. Так, згідно з даними опитування, проведеного Фондом «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва спільно з соціологічною службою Центру Разумкова, за партію Міхеїла Саакашвілі «Рух нових сил» готові проголосувати 1,7% респондентів. Тобто на сьогодні в соратників екс-губернатора Одеської області немає жодних перспектив потрапити в парламент наступного скликання. Сам він, у принципі, не має на це права, оскільки його позбавили громадянства. Але навіть будучи громадянином України, він би не міг балотуватися в президенти або депутати, бо прожив на території країни недостатню кількість років. Може,

НА СЬОГОДНІ В СОРАТНИКІВ ЕКС-ГУБЕРНАТОРА ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ НЕМАЄ ЖОДНИХ ПЕРСПЕКТИВ ПОТРАПИТИ В ПАРЛАМЕНТ НАСТУПНОГО СКЛИКАННЯ. ЗГІДНО З ДАНИМИ ОСТАНЬОГО ОПИТУВАННЯ, ЗА ПАРТІЮ МІХЕЇЛА СААКАШВІЛІ «РУХ НОВИХ СИЛ» ГОТОВІ ПРОГОЛОСУВАТИ 1,7% РЕСПОНДЕНТІВ

кійно відреагувала на новину? У ЗМІ інформація про затримання політика з'явилася дуже швидко, так що встигнути зреагувати й зупинити операцію було цілком можливо. Але підозрюваного фактично з-під носа вкрали! А як же розслідування, вірогідний суд? Не так сталося, як гадалося. Може, так ще простіше?

Однак виникає питання: чи могла така спецоперація проводитися без схвалення зверху? На Банковій не знали про те, що готувалася депортація Саакашвілі? Навряд чи.

Чому все ж відбулася депортація, а не екстрадиція? Імовірно, так було набагато простіше. Адже якби Україна передала Саакашвілі грузинській стороні, то наразилася б на великий міжнародний скандал. А навіщо зайвий раз ризикувати?

справа в особистій образі? Та хіба може влада керуватися емоціями? Це просто неймовірно!

Швидше за все, нинішні події — такий собі показовий виступ, признаний патріотичній опозиції. Ставки дуже високі: за рік в Україні відбудуться президентські вибори. Нині чинний гарант посідає лише друге місце в рейтингу, значно поступаючись лідеру «Батьківщини» Юлії Тимошенко. Та й партія президента «Блок Петра Порошенка» втратила колишні позиції і в різних рейтингах займає місце від другого до четвертого. Саме тому якимось тривожно. Адже чим ближче вибори, тим гарячіше й небезпечніше. Сьогодні ж страшно стає, коли замислюєшся над питанням: а чи в правовій державі ми живемо? Дуже сумнівно, судячи з усього.

ДУМКИ ЕКСПЕРТІВ

«Ситуація із Саакашвілі — спроба залякати опозицію і бізнес»

Руслан БОРТНИК,
директор Українського
інституту аналізу та
менеджменту політики:

«Міхеїл Саакашвілі не може скласти конкуренцію президенту на виборах, але він руйнував, отруював його кампанію. Критика корупційної влади, вимога імпичменту загострювали увагу на кризі. Також Саакашвілі збирав навколо себе радикальну опозицію. Затягнувши з розв'язанням питання щодо екс-президента Грузії, влада б отримала ще важчі електоральні наслідки. Зараз же вони сподіваються на те, що до початку формальної кампанії протести вдасться придушити, а політична сила Саакашвілі розсиплеться.

Чому це сталося зараз, а не раніше чи пізніше? По-перше, відбувалася судово підготовкою до такого рішення: Саакашвілі намагалися позбавити будь-яких правових зачіпок для перебування в Україні. По-друге, очевидно, йшли переговори про його місце і роль у майбутній політичній системі України, але вони провалилися. По-третє, були перемовини із Захо-

дом. Гадаю, те, що екс-губернатора Одеської області не екстрадували до Грузії, де він одразу потрапив би за ґрати, якраз і є наслідком цих перемовин. Для Заходу важлива стабільність в Україні, водночас наші партнери проти явної розправи.

За кордоном Саакашвілі продовжуватиме свою діяльність. Його головна мета — переконати Захід не підтримувати Петра Порошенка і його політсилу на майбутніх виборах. Але все це в Україні не дуже буде чути і, відповідно, не сильно впливатиме на електорат. На це влада й розраховує.

Насправді ж ця ситуація — сигнал для опозиції. Мовляв, якщо ви маєте намір перейти межі, встановлені президентом, то статися може що завгодно, навіть те, що не вписується в жодні правові рамки. Тому це просто спроба залякати опозицію, в тому числі бізнес.

Якщо в 2019 році відбудуться вибори (президентські й парламентські) і вони будуть відносно чесними, то перемогу мають здобути Юлія Тимошенко й партія «Батьківщина». Але ситуація з Міхеїлом Саакашвілі прояснює, що вибори навряд чи будуть чесними: заради втримання своїх позицій влада не зупиниться ні перед

«Президент поступово стає нерукоподаваним на Заході»

Олег СААКЯН,
голова Єдиного
координаційного
центру «Донбас»:

«Міхеїл Саакашвілі зі своєю викривальною риторикою був серйозною загрозою для влади. З іншого боку, була особиста образа, інакше складно пояснити задіяння такого серйозного репресивного апарату проти екс-президента Грузії.

Що далі? Саакашвілі декларуватиме бажання повернутися в Україну і напевне почне тур ключовими європейськими країнами. Рейтинг Петра Порошенка й далі падатиме.

З боку Адміністрації президента продовжиться системна боротьба з іншими політиками, які, на думку влади, є загрозою. Під роздачу може потрапити й лідер «Батьківщини» Юлія Тимошенко. Так само, як і чинний прем'єр Володимир Гройсман, хай це й звучить сьогодні дивно. У нього є політичні амбіції, і в АП не цілком впевнені в його відданості. Крім того, ряд інших політиків, у яких рейтинг нижчий, ніж у Тимошенко, і немає такого доступу до адмінресурсу, як у Гройсмана, можуть потрапити під прес. Тобто президент починає свою кампанію не зі спроби підвищити свій рей-

тинг, а з намірів опустити рейтинги конкурентів.

Репресій, імовірно, зазнають мери великих міст. Вони можуть стати надійною опорою кампанії Порошенка, і з ними треба домовлятися. Ось тільки по-доброму це зробити складно, тому може вийти по-поганому.

Водночас Петро Порошенко — розумний і хитрий політик — навряд чи робитиме це самостійно. Боротьба з опонентами буде вестися чужими руками за допомогою дискредитації та різних «вкидів». Але наші західні партнери теж розумні й хитрі, і саме тому президент поступово стає на Заході нерукоподаваним. Ситуація із Саакашвілі тільки загострила цей процес.

Ми мали змогу спостерігати, яку безпрецедентну увагу було приділено візиту Юлії Тимошенко до США. Йдеться не лише про молитовний сніданок, а й про багато зустрічей на найвищому рівні. І це цікавий момент, оскільки Тимошенко не обіймає високу державну посаду, а її фракція в парламенті невелика. Але в неї та в її політичної сили високий рейтинг! І це пояснює, чому їй надають такі серйозні можливості.

Я вважаю, що США в такий спосіб підсміюються над Порошенком, дають зрозуміти, що вони все бачать. З іншого боку, вони усвідомлюють перспективи Тимошенко й готуються до того, що в Україні буде інший президент».

Сторінку підготувала Яна ДЖУНГАРОВА

Ірина Верігіна в гарячому 2014-му очолювала Луганську облдержадміністрацію. Кілька разів на місяць їздить до Луганської області, спілкується з тими, хто живе поблизу зони бойових дій. На окупованій території тендітна білявка не буває, тому що внесена до розстрільних списків «ЛНР», проте телефоном розмовляє з людьми, що живуть під гнітом окупантів. Ірина Костянтинівна розповіла «ВВ» про настрої жителів прифронтової зони і переселенців, наслідки окупації і можливості врегулювання конфлікту на Донбасі.

Ірина ВЕРІГІНА: «Під українським прапором ми почуваємось захищеними»

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА

» Ви часто буваєте на звільнених територіях Луганщини. Що змінилося в свідомості людей, які були під окупацією?

— У цих людей ще більше любові до України. Вони пережили війну і окупацію, і тому дуже цінують своє звільнення і мир. Вони бачать себе тільки в унітарній Україні.

9 травня 2014-го в Луганську проходив мітинг, всі були з георгіївськими стрічками і автоматами. Вони кричали: «Убити Верігіну!». Мене тоді вивезли з міста, і коли я в Святовому побачила український прапор, у мене полилися слези. У тих, хто пережили «російську весну» і приїхали з окупованих територій, точнісінько такі ж емоції. Під українським прапором ми відчуваємо себе захищеними. Повірте, таке не забувається.

» Що відбувається в свідомості людей на непідконтрольних Україні територіях?

— Збридивши російську пропаганду, вони і в Криму, і на Донбасі починають думати, аналізувати.

Піднятися проти окупантів люди не можуть через страх перед російською армією та бойовиками. Вчителям, лікарям і шахтарям заборонено виїжджати за межі квазіутворень. Інакше на них чекає суворе покарання. Але найбільше мене хвилює молодь. Діти, які навчаються там у першому класі, вже не пам'ятають, що таке Україна, і не розуміють, що живуть на окупованій території.

А шлях до визволення, я вважаю, — повернення до Будапештського формату, коли в переговорному процесі братимуть участь держави, які гарантували нашій країні безпеку.

» Але РФ також була підписантом Будапештського меморандуму...

— Так, і зрадила. До Будапештського меморандуму потрібно було звертатися, тільки перші зелені чоловічки з'явилися в Криму. Не пізно

повернутися до цього формату і зараз. Однак влада не поспішає робити це, знову і знову кажучи про Мінські домовленості як про єдину можливість врегулювати конфлікт на Донбасі.

Я прекрасно пам'ятаю, коли підписувався «Мінськ-1» (в той час я була в. о. голови Луган-

то перше, про що питають, — не про житло або соцвиплати, а про право голосувати. І це говорить про свідомість людей, про їхнє бажання брати участь у політичному житті країни. Ми, переселенці, можемо голосувати за президента, кандидатів-списочників, але не за

на ефективний переговорний процес і нашу сильну армію. Потрібно застосовувати всі можливі способи тиску на РФ, щоб змусити нарешті Путіна вивести свої війська з території України.

» На відновлення знадобляться мільярди...

— Ми підрахували, що Україні на Донбасі вже завдано збитків на 100 млрд доларів. Держбюджет таких витрат не потягне. Сподіваємось на допомогу наших міжнародних партнерів, також необхідно стягнути контрибуцію з Росії як з країни-агресора.

Із правозахисною організацією «Сила права» Андрія Сенченка ми боремося з Росією в юридичній площині. Через суди доводимо, що українці постраждали в результаті військової агресії РФ і окупації наших територій. У нас вже є багато позитивних судових рішень, тож від російської сторони будемо вимагати відшкодування збитків.

» Експерти кажуть, що насувається екологічна катастрофа на Донбасі.

— На жаль, це правда. На непідконтрольних територіях затоплюють шахти. І вода з підвищеним рівнем радіації по штрекам йде і до нас, і в ту ж Росію. Хоча Путіну на це наплювати — йому панування важливе.

Але і на підконтрольній Україні території виникають проблеми. Наприклад, вирубка лісу не для військових потреб, а задля продажу деревини. Коли ми вночі їхали з Новоайдарського району в Северодонецьк, на трасі побачили 10 машин із деревиною. А в Мілівському районі завдяки депутату від «Батьківщини» Олексію Рябчину вдалося зупинити вирубку дубових гаїв — унікальних для степового району.

» Війна закінчиться, проте довіра до мешканців тих територій буде відновлюватися дуже довго.

— Коли ми повернемо весь Донбас, думаю, розберемося, хто є хто. Адже для відновлення миру потрібно навчитися прощати. Це дуже складно, але інакше бути не може. Ті, в кого руки у крові, повинні відповідати перед законом. Як і організатори так званих референдумів. Але ми ж не можемо розстрілювати людей за те, що вони не так думали або помилялися.

Війна прийшла на Донбас, тому що в цьому регіоні, відданому олігархам, ми програли інформаційну політику задовго до війни. Людей постійно залякували: НАТО — жах, США і ЄС — погано, і тільки Росія — друг.

У 2014 році ми відправляли дітей з Луганської області в Центральну і Західну Україну. І вони поверталися геть іншими, тому що бачили інше життя. Адже батьки багатьох із них ніколи не полишали меж Луганщини.

Політика повинна бути такою, щоб молодь хотіла залишитися в країні. Адже хто б що не говорив, Україна — сильна держава, у нас є все — люди, прекрасна земля. Але... вибираємо ми не тих, кого треба. Адже згідно із соціопитуваннями, владі довіряє дуже невеликий відсоток українців. Зупинити це сповзання у прірву можуть тільки вибори. Країні потрібен лідер, який не тільки припинить війну, але й об'єднає схід і захід України. Я спілкуюся з різними людьми по всій країні, і вони все більше надій покладають на Юлію Тимошенко, хоч раніше до неї ставилися з пересторогою.

Бесіду вела Олена САФОНОВА

**КРАЇНІ ПОТРІБЕН
ЛІДЕР,
ЯКИЙ НЕ ТІЛЬКИ
ПРИПИНІТЬ ВІЙНУ,
А Й ОБ'ЄДНАЄ СХІД
І ЗАХІД УКРАЇНИ**

ської облдержадміністрації). Ми були просто обурені. Тому що Порошенко руками Кучми легалізував бандформування на окупованих територіях, посадивши за стіл переговорів ватажків бойовиків. Та й в основі «Мінська-2» все одно був «Мінськ-1».

» Одним із проблемних пунктів Мінського формату є проведено виборів на Донбасі.

— Це ненормально, що спочатку ми повинні провести вибори на тих територіях, а вже потім Росія введе звідти свої війська. У першу чергу нам необхідно повністю контролювати кордон нашої країни, і лише тоді проводити вибори. Можливо навіть, доцільно це робити пізніше, щоб люди познайомилися з українськими партіями. Адже зараз, наприклад, у так званій «ЛНР» функціонує лише створена сепаратистами партія «Мир Луганщини», в яку місцевих жителів буквально заганяють. Які тут чесні демократичні вибори?

» Переселенці також мають звужені виборчі права...

— Коли їжджу Україною і спілкуюся з переселенцями,

мажоритарників, кандидатів у депутати місцевих рад і ОТГ. Якщо людина 3–4 роки живе на підконтрольній території, офіційно працює, сплачує податки, то чому її позбавляють права голосу? Це несправедливо.

» Як можна досягти миру на Донбасі?

— Звичайно ж, мови бути не може про мир за всяку ціну. Але і виключно військовими діями ми не повернемо назад ці території — надто багато крові проллється. Час втрачено. Адже в 2014-му Луганщину можна було б звільнити повністю, якби не безглузда політика Верховного головнокомандувача і генералітету, які не розуміли, що відбувається на передовій, і боялися брати на себе відповідальність.

Тепер, можливо, врегулювати конфлікт вийде за допомогою миротворців на кордоні України з РФ, але не на лінії розмежування. Їхній контингент — військові тих країн, які не підтримують Росію. Мир за всяку ціну нам не підходить, тому що це буде заморожений конфлікт. Я сподіваюся

Після здобуття Україною безвізового режиму з ЄС членство в НАТО і Євросоюзі стали черговими мантрами президента Порошенка. Адже вибори-2019 уже не за горами. Прагнення рідного електорату до євроінтеграції та перспективу повноцінної допомоги членів Альянсу в стримуванні російської агресії гарант української Конституції активно використовує у своїй риторичі. Втім, не так хутко робиться, як мовиться, особливо якщо на тернистому шляху постійно виникають перешкоди.

УКРАЇНЬКА АРТПІДГОТОВКА

Напередодні Мюнхенської конференції з безпеки, в рамках якої президент Порошенко зустрівся з генсеком НАТО Енсом Столтенбергом, українська влада, здавалося б, зробила все можливе, щоб гарант постав перед керівником Альянсу у всеозброєнні.

Міністр оборони Степан Полторак бадьоро відзвітував, що Україна, маючи амбітну мету до 2020-го досягти відповідності стандартам НАТО, за два роки виконала 90% поставлених завдань. Він же поспішив анонсувати і новий законопроект про нацбезпеку, який у разі прийняття повинен стати однозначним свідченням «незворотності курсу на вступ України в ЄС і НАТО».

А Кабмін у День закоханих, своєю чергою, затвердив програму співпраці з НАТО на 2018 рік. За словами віцепрем'єра з питань європейської та євроатлантичної інтеграції Івани Климпуш-Цинцадзе, програма готує підґрунтя для реалізації стратегічної мети держави — «бути готовою до набуття членства в Альянсі».

У НАТО похвалили український уряд і зазначили, що їм знадобиться час для вивчення документа.

Столтенберг був більш категоричним, заявляючи, що питання членства нашої країни в НАТО буде розглядатися на основі прогресу реформ: «Особлива увага нині приділяється проведенню реформ в Україні. Питання членства розглядатиметься в залежності від тих успіхів, яких досягне Україна у цьому напрямку».

При цьому генсек Альянсу зазначив, що партнерство

НАТО і України надійне і міцне.

«НАТО надає значну політичну і практичну підтримку Україні. Країни-союзники також забезпечують її підтримкою вже на двосторонньому рівні», — додав Столтенберг.

УГОРСЬКА ШПИЛЬКА

Закон «Про освіту», який минулого року прийняла Верховна Рада, неодноразово використовувався проти нас на міжнародних майданчиках. Зокрема, в ПАРЄ. Здавалося б, як може «мовна» стаття, проти якої повстали наші сусіди зі Східної Європи, внести свої корективи в питання безпеки? Виявилось, легко і невимушено — в темпі чардашу.

Угорщина під прикриттям турботи про нацменшину фактично почала вставляти палиці в колеса нашої краї-

не надасть юридичні гарантії виконання вимог Будапешта, які, до слова, більше схожі на ультиматум.

«Україна повинна утримуватися від початку реалізації закону про освіту, поки не буде домовленості з національними меншинами щодо кожної деталі законодавства», — заявив глава МЗС Угорщини.

На його думку, Київ взагалі повинен призупинити дію закону.

«Якщо український уряд прийме рішення про призупинення реалізації закону до завершення консультацій, це

коли в країні не проживав, боротьба з українським законом про освіту стане ще однією монеткою в скарбничці можливої перемоги орбанівської партії «Фідес».

Однак не варто говорити про те, що Угорщина повністю заблокує євроатлантичну інтеграцію нашої країни. Незважаючи на зрив зустрічі міністрів оборони НАТО, використання права вето офіційним Будапештом не підтримали 11 країн — членів Альянсу.

За словами посла України при НАТО Вадима Пристайка,

ті, не має наміру виконувати інші забаганки Будапешта, від яких тхне шантажем. Вимоги Венеціанської комісії виконані, і на цьому крапка!

Посол України в НАТО вважає, що засідання комісії Україна-НАТО могли б відновитися вже в червні нинішнього року. Втім, навіть якщо Угорщина і надалі виконуватиме колінець «мовного чардашу», застосовуючи право вето, співпраця нашої країни з Альянсом все одно триватиме. Благо для цього є всі необхідні механізми.

Говорити про членство України в НАТО найближчі роки десяти точно не доводиться. Адже ми, на відміну від Грузії, не є навіть країною — аспірантом Альянсу. Наприклад, офіційний Тбілісі отримав цей статус ще в 2011 році і не на словах, а на ділі перевів свою армію на натівські стандарти.

Але важливо розуміти інше: що нам конкретно потрібно? Красиві меседжі напередодні виборів для електорату чи дійсно сильна армія, яка цілком відповідатиме стандартам НАТО? Нам потрібна справжня соціальна захищеність усіх воїнів і їхніх сімей чи показне ошасливлення одиниць на камеру?

Українська влада перед зустрічами з керівництвом Альянсу навчилася хвацько складати цифри про виконання поставлених завдань і презентувати талмуди нових зобов'язань. Утім, в Альянсі вже давно по саме горло ситі бравурними заявами з нашої боку. Потихеньку, зі скрипом армія під тиском західних партнерів починає реформуватися. За допомогою тих же навчань ми переймаємо досвід у них, а вони — у нас. І фахівці НАТО, які вже працюють в Україні, уважно стежать за реалізацією Стратегічного оборонного бюлетеня.

В Альянсі недарма кажуть про важливість втілення оборонної реформи в життя — тому що владі час не тільки говорити, а й навчитися відповідати за свої слова. Тим більше що українські воїни достойні таких змін.

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

ГОВОРИТИ ПРО ЧЛЕНСТВО УКРАЇНИ В НАТО НАЙБЛИЖЧІ РОКІВ ДЕСЯТЬ ТОЧНО НЕ ДОВОДИТЬСЯ. АДЖЕ МИ, НА ВІДМІНУ ВІД ГРУЗІЇ, НЕ Є НАВІТЬ КРАЇНОЮ — АСПІРАНТОМ АЛЯНСУ. НАПРИКЛАД, ОФІЦІЙНИЙ ТБІЛІСІ ОТРИМАВ ЦЕЙ СТАТУС ЩЕ В 2011 РОЦІ І НЕ НА СЛОВАХ, А НА ДІЛІ ПЕРЕВІВ СВОЮ АРМІЮ НА НАТІВСЬКІ СТАНДАРТИ

стане хорошою основою для переговорів», — додав він.

Дії уряду Угорщини цілком зрозумілі. І справа не стільки в тому, що прем'єр-міністр Віктор Орбан у захваті від кремлівського карлика Путіна. Просто на початку квітня в країні оголошені загальні вибори. З огляду на те, що глава уряду давно використовує гасло про захист етнічних угорців і навіть у 2010-му надав право голосу тим, хто ні-

дипломатичні представники цих держав направили угорському колезі листа, в якому висловили нерозуміння, як можна зловживати принципом консенсусу в такій організації, як Північноатлантичний альянс.

Зрозуміло, що Столтенбергу, який поважає принцип консенсусу, довелося запропонувати Україні ознайомитися з рекомендаціями Венеціанської комісії щодо закону про освіту, щоб знайти рішення проблеми між Угорщиною та Україною. Також цілком зрозуміло, що ці рекомендації офіційний Київ заклав до річної програми співпраці з НАТО і таким чином взяв на себе зобов'язання щодо їхньої імплементації. І зовсім не дивно, що Кабмін вніс до Верховної Ради законопроект, який відстрочить набуття чинності нашумілою «мовною» статтею до 2023 року.

Чи буде задоволена Угорщина? Навряд чи. Вона і надалі розгойдуватиме євроатлантичний човен на втіху кремлівському шуру, від якого вже всіх нудить. Утім, Київ, призупинивши дію 7-ї стат-

В ТЕМУ

Російська баба-яга проти

Згідно з новою доповіддю національної розвідки США, Росія підтримуватиме дестабілізацію в політичній і економічній сферах України, щоб перешкодити зміцненню її зв'язків з Євросоюзом і НАТО. РФ може використовувати будь-які внутрішні потрясіння нашої країни, щоб змінити обраний нами прозахідний вектор.

«Росія буде продовжувати свою військову, політичну та економічну дестабілізаційну кампанію проти України, щоб послабити і, по можливості, придушити зусилля Києва інте-

груватися з ЄС та зміцнити зв'язки з НАТО», — наголошується у звіті.

Також у доповіді американської розвідки йдеться про те, що, незважаючи на спроби очистити Донбас від окупаційних військ, контроль над цими територіями в 2018 році навряд чи вдасться відновити.

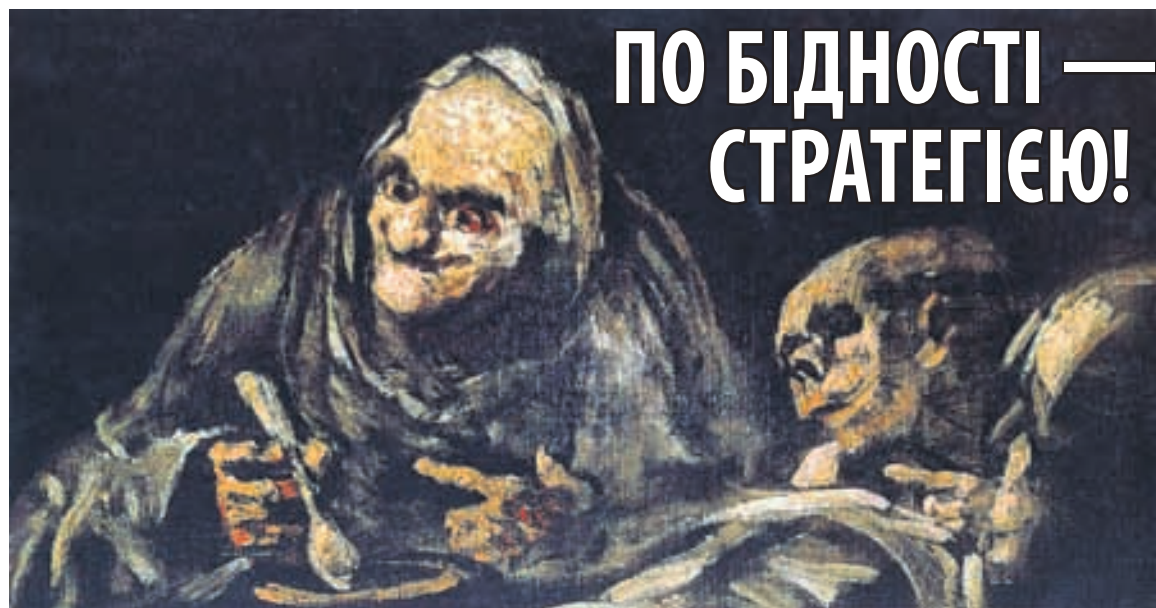
«Київ навряд чи поверне контроль над районами на сході України в 2018 році. Росія буде модулювати рівні насильства, щоб тиснути на Київ і сформувати переговори на користь Москви», — підкреслили в національній розвідці США.

Викорінення бідності та зростання рівня добробуту людей є глобальними пріоритетами світової спільноти. За оцінками ООН, сьогодні 760 мільйонів осіб на земній кулі перебувають на межі виживання, маючи можливість витратити в день 1,9 долара, тобто трохи більше 50 гривень. Український уряд своєю бореться з цією проблемою — випробуваними ще за часів прем'єрства Азарова методами, а саме затвердженням різного роду стратегій.

Стратегія подолання бідності на 2018 рік, на перший погляд, мало відрізняється від документів, прийнятих у попередні роки. Комплекс заходів, що складається з 67 пунктів (десь у вигляді конкретних рекомендацій), у цілому передбачає правильні речі.

Наприклад, підтримку роботодавців у створенні нових робочих місць для тих безробітних українців, які недостатньо конкурентоздатні на ринку праці. Також у документі прописані пункти про стимулювання працевлаштування молоді на перше робоче місце, про компенсації за перепідготовку та перепрофілювання громадян у

Франсіско Гойя. «Старі за лашкою»

політики Андрія ПАВЛОВСЬКОГО, закладений у головному фінансовому документі країни прожитковий мінімум удвічі нижчий за реальний, розрахований відповідно до поточних споживчих цін.

Також викликає сумнів пункт про підготовку пропозицій щодо підвищення розміру прожиткового мінімуму темпами, що перевищують прогнозний індекс споживчих цін. Звісно, підготувати документ можна, а ось реалізувати на практиці навряд чи вдасться. Навіть незважаючи на те, що фактично стартували передвиборчі переговори. Тому прожитковий мінімум (а слідом за ним пенсії та інші соціальні виплати) буде на

політичних наук, політолога Олексія ЯКУБІНА, підвищення «мінімалки», яке лягає здебільшого на плечі малого бізнесу, є одним із головних джерел наповнення держскарбниці.

прийняття нового Трудового кодексу, дотисне парламент і зажене в кабалу всіх працюючих українців.

Документ містить безліч згадок про проведення різно-

**ЗГІДНО З ДАНИМИ ДЕРЖСТАТУ,
В СІЧНІ ЧИСЛО БЕЗРОБІТНИХ, ЯКІ ПЕРЕБУВАЛИ
НА ОБЛІКУ В ЦЕНТРАХ ЗАЙНЯТОСТІ, ЗРОСЛО
НА 24,5 ТИСЯЧІ — ДО 378,9 ТИСЯЧІ ОСІБ**

«Роботодавець платить більше податків, але це зовсім не означає, що у його співробітників зростають зарплати», — зазначив він.

манітних моніторингові: перевіряти збираються і дотримання гендерної рівності, і тривалість зайнятості працевлаштованих, і розміри зарплат, і навіть рівень доступності медобслуговування. Втім, у ньому є й положення про посилення контролю за роботодавцями, які практикують тіншову зайнятість. З огляду на те, що таким наймачам загрожує штраф у розмірі 30 мінімальних зарплат за кожного неоформленого співробітника, скарбниці може значно поповнитися, якщо, звичайно, держоргани активізуються.

Андрій Павловський запевняє, що чим більше влада бореться з бідністю, тим більше стає в Україні бідних людей.

«Роками з бідністю боролися за допомогою планів, ука-

йнятості, зросло на 24,5 тисячі — до 378,9 тисячі осіб.

За словами Реви, кількість бідних громадян, доходи яких нижчі за реальний прожитковий мінімум, у 2017 році порівняно з 2016-м зменшилася на 15% — з 54,5% до 39,4%. З них 26,1% — це люди, що працюють (у 2016-му таких громадян було 45,4%). На переконання міністра, високих результатів вдалося досягти завдяки збільшенню мінімальних зарплат і пенсій.

Утім, економіст Віктор СКАРШЕВСЬКИЙ вважає, що міністр лукавить. Тому що ваги доходам українців додають житлово-комунальні субсидії. Ось і вийшло, що в 2017-му завдяки цим соціальним ми стали багатшими на 26 млрд грн. При цьому, звісно, про жодне зростання добробуту отримувачів субсидій не йдеться. За словами експерта, якби уряд збільшив розмір бюджетних коштів на допомогу при сплаті за комуналку до 100 млрд грн, статистика показала б, що бідних в Україні стало ще менше.

Андрій Павловський, своєю чергою, нагадав, що, за даними ООН, 63% українців живуть за межею бідності. Тому замість ухвалення незрозумілих документів, які не змінюють ситуацію в економіці, уряду варто було б змінити пріоритети розвитку країни. І насамперед надавати справжню підтримку реальному сектору економіки, який би, розвиваючись, і нові робочі місця створював, і поступово забезпечував підвищення зарплат. І тоді б рівень бідності в Україні знижувався не на папері, а в реальності.

Аріна МАРТОВА

**ЧИМ БІЛЬШЕ ВЛАДА БОРЕТЬСЯ
З БІДНІСТЮ, ТИМ БІЛЬШЕ СТАЄ
В УКРАЇНІ БІДНИХ ЛЮДЕЙ**

віці понад 45 років. Не забули в Кабміні і про індивідуальний супровід при працевлаштуванні людей з інвалідністю, і про стимулювання зайнятості в сільській місцевості тощо.

Окремими блоками в Стратегії йдуть зменшення економічно необґрунтованої нерівності й сприяння відновленню соціальної справедливості в системі розподілу доходів. Таких амбітних результатів, на думку уряду, можливо досягти завдяки впровадженню «нових підходів до формування мінімальних державних соціальних стандартів і гарантій, зокрема прожиткового мінімуму, згідно з міжнародною практикою, зокрема практикою країн Європейського Союзу». Для цього впродовж року влада обіцяє вдосконалити визначення та застосування прожиткового мінімуму. Звучить гарно і навіть позитивно. Адже закладений у держбюджеті прожитковий мінімум на рівні 1700 грн занадто далекий від європейських стандартів.

Утім, якщо розрахунок даного показника здійснити коректно, статистика по кількості бідних у країні, м'яко кажучи, погіршиться. Адже, за словами експерта з питань соціальної

закладеному в держбюджеті рівні. Тобто з 1 липня він збільшиться до 1777 грн, а з 1 грудня — до 1853 грн.

А ось у тому, що від підготовки пропозицій щодо підвищення розміру мінімальної зарплати влада досить скоро перейде до дій, сумнівів немає. За словами кандидата

Якщо вірити Стратегії подолання бідності, в лютому в рамках удосконалення умов оплати праці трудівників бюджетної сфери має бути прийняте рішення про підвищення їм зарплат.

А ще не викликає сумнівів те, що уряд, зазначивши в документі про необхідність

КОНТЕКСТ

Україна — в антирейтингу комфортності життя для пенсіонерів

В Україні, де кожен третій громадянин є пенсіонером, жити людям похилого віку некомфортно.

Про це на своїй сторінці у «Фейсбуці» написав економіст Володимир КОМПАНИЄЦЬ, наводячи дані рейтингу «Найкращі країни для комфортної пенсії» (Best Countries for a Comfortable Retirement), складеного американським виданням USNews у партнерстві з бізнес-школою Wharton and BAV Group.

Серед критеріїв, які враховувалися при оцінюванні комфортності життя, вказані рівень медицини, доступність цін, сприятливість податкового законодавства, приязність населення, рівень задоволеності життям, захист прав власності й навіть погодні умови.

Найкомфортнішою для літніх людей країною виявилася Нова Зеландія. На другому місці — Австралія. Трійку лідерів замикає

Швейцарія. Далі йдуть Іспанія, Португалія, Канада, Люксембург, Ірландія і Швеція. У топ-10 комфортних країн для пенсіонерів потрапила також Італія.

Автори рейтингу не забули й про некомфортні для проживання пенсіонерів країни, у який потрапила Україна, яка зайняла 72-е місце в загальному списку. Лідером антирейтингу (80-а позиція) став Іран. На 79-му місці розташувалася Росія, на 78-му — Йордан. 77-е місце посів Ліван, 76-е — Саудівська Аравія, 75-е — Нігерія, 74-е — Пакистан, 73-е — Алжир. Трохи комфортнішими за Україну для пенсіонерів виявилися Ангола (71-е місце) й Оман (70-е місце).

Сусіди України, за винятком Росії, є більш комфортними для людей похилого віку, ніж наша країна. Так, Білорусь розташувалася на 66-й позиції, Польща — 32-а в списку, Угорщина зайняла 39-е, Чехія — 37-е, Румунія — 50-е, Туреччина — 46-е місце.

Жінки, що повільно брели крижаною стежкою, здавалося, вижили після апокаліпсису. Одна з них волочила возик-розвалюху, на якому були навалені дошки і трохи мізерної провізії.

«Це місто вмирає, — сказала 80-річна Марія, зупинившись, щоб віддихатися дорогою додому зі своїми двома попутниками, також жителями Карабаша — міста на півдні Уралу. — Вони закрили залізничний вокзал, вони закрили спортивний центр. Багато хто поїхав, але ми ще тримаємося. Куди нам подітися на старості літ?»

Повітрям, отруєним викидами мідеплавильного заводу, важко дихати. Свою обіцянку переселити людей із цієї пустки на північ від кордону з Казахстаном влада так і не виконала.

«У мене вдома четверо дітей, вони холодні й голодні», — сказав Сергій, будівельник, який розібрав на дошки один із покинутих будинків, щоб обігріти своє житло, адже температура впала до -28°. Його брудний пуховик був розірваний, з нього вивалювався пух.

У цій похмурій провінції нічого не говорить про військову наддержаву, що піднялась з колін, яку президент Путін, за його твердженням, побудував — і яку британський воєначальник генерал сер Нік Картер назвав найбільшою загрозою для Великобританії з часів холодної війни.

Убогість і занедбаність зруйнованого промислового центру Росії, — не те, що Путін хоче показати світу, готуючись взяти участь у ще одних президентських виборах.

65-річний колишній кагебешник, який став прем'єр-міністром у 1999 році і відтоді залишався або президентом, або прем'єр-міністром, напевно виграє ще один шестирічний термін. Це зробить його найбільш «довгограючим» лідером росіян з того часу, як Сталін правив Радянським Союзом.

У Санкт-Петербурзі — другому місті Росії, де російський президент почав свою політичну кар'єру, — 600 тисяч людей все ще живуть у комуналках радянської епохи, часом вбогих.

Однак розпад всередині країни відбувається в іншому масштабі. Тисячі крихітних сіл, з яких раніше складався пейзаж старої Росії, порожніють, бо їхнє населення старіє і вмирає. Все, що залишилося

Живуть у мерзоті спустошення і все одно голосують за Путіна

від колись процвітаючих промислових районів, — низка гниючих міст-примар.

Таке зубожіння я раніше бачив тільки коли робив репортажі про громадянські війни на заході Африки і в Латинській Америці. Тут жалюгідні умови погіршуються занепадом промисловості і жорстокими російськими зимами.

«Це Африка зі снігом», — попередив мене кінорежисер Андрій Кончаловський напередодні від'їзду на схід від Москви.

Його оцінка схожа зі словами Гельмута Шмідта, федерального канцлера Німеччини 1970-х років, про Радянський Союз: «Це Верхня Вольта з ракетами». (Верхньою Вольтою колись називали африканську країну Буркіна-Фасо). Але те, що я побачив, виявилось ще гіршим: розвал громадища комуністичного минулого.

Навіть у буремні роки після розпаду Радянського Союзу, що стався у 1991 році, робля-

нів росіян, це 10% населення, але багато інших були знесені бульдозерами і спалені. Одне з міст-привидів на Крайній Півночі, Хальмер-Ю, перетворили на військовий полігон.

Путін, який із задоволенням використовує будь-яку мож-

ли на краю селища обвалилася.

Понад 4000 осіб вирушили на пошуки кращого життя. У більшості з тих, хто залишився, роботи немає.

«Люди засмучені, озлоблені та розчаровані, — сказала

ТИСЯЧІ КРИХІТНИХ СІЛ, З ЯКИХ РАНІШЕ СКЛАДАВСЯ ПЕЙЗАЖ СТАРОЇ РОСІЇ, ПОРОЖНІЮТЬ, БО ЇХНЄ НАСЕЛЕННЯ СТАРІЄ І ВИМИРАЄ. ВСЕ, ЩО ЗАЛИШИЛОСЯ ВІД КОЛИСЬ ПРОЦВІТАЮЧИХ ПРОМИСЛОВИХ РАЙОНІВ, — НИЗКА ГНИЮЧИХ МІСТ-ПРИМАР

ливість продемонструвати свою маскулітність, особисто піднявся на борт бомбардувальника і здійснив запуск трьох ракет по будинку культури Хальмер-Ю.

Кілька сміливців залишилися жити в Розі, колишньому вугледобувному селищі, названому на честь німецької

49-річна Любов Артемова, продавчиня магазину одягу під назвою «Все, що вам потрібно». — Покупці приходять рідко. Ми тут просто живімо».

«Життя тут нестерпне, — дала Ольга Паніна, колишня працівниця заводу. — Ми боїмося, що одного разу вранці

перестали красти державні кошти».

Спустившись вулицею, 58-річна пенсіонерка Тетяна Кудрявцева і її чотирирічний онук зайшли до свого напіврозваленого будинку з видом на засніжену площу.

«Він називає мене мамою», — сказала жінка, сумно посміхаючись. Його мати — її невістка — покинула його минулого року.

Плюшевий ведмідь лежав на підлозі біля купи одягу і черствого окрайця хліба. У брудній кухні запалили газові конфорки, щоб прогріти кімнату. У «ванній» немає проточної води. Туалет — будка надворі.

Кудрявцева, вдова гірника, страждає на важку форму астми, а її онуку потрібен стоматолог — два його передні зуби чорні. «Тут немає зубного лікаря, — сказала вона. — А ми не можемо дозволити собі кудись поїхати. Вся моя пенсія йде на те, щоб купити їжу».

Вона ледве може прогодувати малюка. Незважаючи на нестатки, вона голосуватиме за Путіна 18 березня: «За кого ж іще? Він раніше дав нам хороше життя. Інші його підвели».

Мем'ю КЕМПБЕЛЛ,
The Times, Великобританія

УБОГІСТЬ І ЗАНЕДБАНИСТЬ ЗРУЙНОВАНОГО ПРОМИСЛОВОГО ЦЕНТРУ РОСІЇ, — НЕ ТЕ, ЩО ПУТІН ХОЧЕ ПОКАЗАТИ СВІТУ, ГОТУЮЧИСЬ ВЗЯТИ УЧАСТЬ У ЩЕ ОДИНХ ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРАХ

чи репортажі про економічний крах нової Росії, я не бачив таких злиднів.

За радянських часів моно-міста, що обслуговували одну конкретну промислову галузь, були частиною досягнень прогресу. Досі в таких містах проживає близько 14 мільйон-

революціонерки Розі Люксембург. Будинки селища громадаються на краю кратера завширшки у дві милі. Повітря наповнене сірчистим димом, що утворюється від спалювання підземних вугільних пластів. Вугілля вигорає, і це призвело до того, що зем-

не прокинемося, провалимося в цей кратер».

64-річна Ольга Паніна, дві її дочки і четверо онуків намагаються вижити на пенсію 8000 рублів (100 фунтів стерлінгів). Всі вони туляться в двокімнатній квартирі, є ще кіт Бублик.

«Ми не можемо дозволити собі купити м'ясо, — скаржиться жінка. — Забули, коли купували іграшки дітям. А медицина тут дуже дорога».

Паніна та інші місцеві активісти одного разу принесли до мерії обласної столиці — Челябінська — червону картонну труну з протестними клопотаннями.

У ЦЬОЙ ПОХМУРІЙ ПРОВІНЦІЇ НІЧОГО НЕ ГОВОРІТЬ ПРО ВІЙСЬКОВУ НАДДЕРЖАВУ, ЩО ПІДНЯЛАСЯ З КОЛІН, ЯКУ ПРЕЗИДЕНТ ПУТІН, ЗА ЙОГО ТВЕРДЖЕННЯМ, ПОБУДУВАВ — І ЯКУ БРИТАНСЬКИЙ ВОЄНАЧАЛЬНИК ГЕНЕРАЛ СЕР НІК КАРТЕР НАЗВАВ НАЙБІЛЬШОЮ ЗАГРОЗОЮ ДЛЯ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ З ЧАСІВ ХОЛОДНОЇ ВІЙНИ

Уже кілька років кінокритики потішаються з екранізації еротичної трилогії «П'ятдесят відтінків сірого». Ось тільки один показовий факт: сукупні збори всієї франшизи, заснованої на творах письменниці Е. Л. Джеймс, вже перевищили мільярд доларів!

Цифра ця вражає, але ж остання частина саги під назвою «П'ятдесят відтінків свободи» вийшла в прокат зовсім недавно, тож, напевно, встигне заробити ще кілька десятків мільйонів. І це просто дивує, враховуючи примітивну ідею, її жалюгідне втілення і жахливу гру акторів. Але про все по порядку.

Отже, в перших двох частинах нам розповіли дивну історію кохання (чи справді кохання?) красеня-мільярдера із

КІНЕЦЬ ЕПОХИ СІРОСТІ

і нарешті все вирішили. А нині взяли та й одружилися. І все було б у них просто чудово, якби якийсь псих не почав полювати на молодят...

Мабуть, на цьому можна закінчити. Насправді в 1 годину 45 хвилин екранного часу запхали чимало кількості абсолютно дивних і не дуже

Його герой дуже сильна і владна людина, але в душі вразлива, як дитина. Однак актор не зміг передати ці внутрішні протиріччя. Його страждання в кадрі нестерпні. Раз у раз хотілося похастувати його шоколадкою і сказати: «Не плач, малюк». Ну а якщо серйозно, то бажання

яка вийшла на великі екрани 2016 року. Але цього разу все дуже сумно...

Дакота Джонсон виявилася до пари Джеймі Дорнану в цій бездарній і позбавленій смаку історії. Вона неймовірно нудна і нецікава, як і її кінематографічна героїня Анастеша Стіл (хоч тут співпало). Недарма кажуть, що на дітях геніїв природа відпочиває. Дочка акторів Дона Джонсона і Мелані Гріффіт явно не потрапила б до Голлівуду, якби не її знамениті батьки. На «фабриці мрій» дуже багато молодих талановитих актрис, і Дакота Джонсон точно не з них.

Насправді «П'ятдесят відтінків сірого» — формений феномен. Попри все убозтво сюжету ця історія користується неймовірною популярністю. У чому тут секрет? На це питання вам не відповість

жоден мудрець. Хіба що психіатр... Ось тільки прикро, що такі примітивні фільми приваблюють натовпи глядачів і демонструють молодим людям дуже викривлену реальність.

Справжня мелодрама повинна змушувати серце битися швидше... Дивишся «П'ятдесят відтінків свободи» і лише спостерігаєш за часом, знемагаючи від того, що це муві, здається, нескінченне. Більш емоцій не виникає жодних.

Дивно, до речі, що ця історія зацікавила не найгіршого режисера Джеймса Фоулі (знімав деякі епізоди серіалів «Мільярди», «Картковий будиночок», «Ганнібал», «Твін Пікс»).

«П'ятдесят відтінків свободи» — фільм-фальшивка, в якому, власне кажучи, почуттів немає, а є лише численні дешеві еротичні сцени. Секс у цьому муві повністю замінив любов. Тож не варто витрачати час на таку кінематографічну дурницю. Краще переглянути вкотре картини «Мости округу Медісон», «Щоденник пам'яті», «Великий Гетсбі» або ж «Лала Ленд»! Вони естетичні і чуттєві...

Щоправда, є один позитивний момент: нарешті ця історія закінчилася! Залишається сподіватися, що Е. Л. Джеймс не продовжить її. Хоча спокуса, звичайно, велика... Втім, здоровий глузд повинен неодмінно перемогти.

НАСПРАВДІ «П'ЯТДЕСЯТ ВІДТІНКІВ СІРОГО» — ФОРМЕНІЙ ФЕНОМЕН. ПОПРИ ВСЕ УБОЗТВО СЮЖЕТУ ЦЯ ІСТОРІЯ КОРИСТУЄТЬСЯ НЕЙМОВІРНОЮ ПОПУЛЯРНІСТЮ. У ЧОМУ ТУТ СЕКРЕТ? НА ЦЕ ПИТАННЯ ВАМ НЕ ВІДПОВІСТЬ ЖОДЕН МУДРЕЦЬ. ХІБА ЩО ПСИХІАТР...

садистськими нахилами Крістіана Грея (Джеймі Дорнан) і симпатичної простачки Анастеші Стіл (Дакота Джонсон). Тривалий час вони не могли розібратися у своїх стосунках,

пов'язаних між собою подій і надуманих конфліктів, які вирішувалися наче за помахом чарівної палички.

Джеймі Дорнан навдивовижно бездарно грає свою роль.

залишити глядацьку залу було непереборним...

Власне кажучи, Дорнан непоганий актор. Свідчення цього — його робота в картині «Дев'яте життя Луї Дракса»,

Актриса Сірша Ронан багато років тому закохала в себе глядачів, коли знялась у драмі Пітера Джексона «Милі кості». Це був дуже важкий, але зворушливий фільм, у якому тоді ще маленька дівчинка відіграла крутіше багатьох голлівудських дів. І відразу стало зрозумілим — народилася нова зірка.

Рік у рік Сірша потроху балувала глядачів своєю грою. А 2016 року навіть була номінована на «Оскар» за роботу в гарній мелодрамі «Бруклін». У 2018-му актриса знову потрапила до номінації «краща актриса». Цього разу за роль у картині «Леді-Птаха». От тільки якщо два роки тому це було цілком заслужено, то нині, напевно, багато хто здивувався.

Фільм розповідає нам про дорослішання дівчинки-підлітка Кароліни МакФерсон (Сірша Ронан), яка хоче, щоб її називали не інакше як Леді-Птаха. Вона вчиться в католицькій школі в Сакраменто, шукає себе, своє місце в світі і над усе мріє вирватися зі свого маленького і «зубожилого» містечка. Це глядача трохи шокує, оскільки Сакра-

«Леді-Птаха»: час відлітати

менто — столиця штату Каліфорнія, і аж ніяк не якість зачуване село або глухий райцентр. Але не в цьому суть.

Так ось, Леді-Птаха найбільше в житті хоче виїхати до Нью-Йорка: їй здається, що тільки там люди живуть повноцінним життям. Природно, щоб потрапити до міста своєї мрії, дівчинці потрібно вступити до тамтешнього коледжу. Ось тільки він не з дешевих. Батьки ж не готові його оплачувати...

За великим рахунком, нам показують абсолютно стандартного підлітка, який протестує проти всього, живе мріями, не вірить дорослим... Немає в цій історії нічого особливого. Самі

кліше та штампи. Все, що нам показали, ми вже бачили щонайменше разів сто в різних тінейджерських комедіях. Але «Леді-Птаха» — не комедія.

До речі, жанр цього муві, в принципі, визначити складно. Це точно ніяка не драма, адже нічого надзвичайного в житті головної героїні не відбувається.

Але чому цей фільм номінували в найголовнішій категорії? (До речі, «Леді-Птаха» отримала два «Золоті глобуси»). Це, мабуть, найбільша загадка. Можна навіть зрозуміти, за що минулого року «Оскара» дали картині «Місячне сяйво»... А що відбувається

зараз? Кіноакадеміки пожартували? За що так лестять режисерові Греті Гервіг?

І за що так високо оцінили Сіршу Ронан, 23-річну дівчину, яка грає школярку? За красиві очі? Але ж це категорично несправедливо!

Два роки тому актриса поступила своєю колезі Брі Ларсон, яка просто геніально зіграла у стрічці «Кімната». Дуже хочеться вірити, що програє і зараз, адже нинішня її робота аж надто посередня.

НЕМАЄ В ЦІЙ ІСТОРІЇ АБСОЛЮТНО НІЧОГО ОСОБЛИВОГО. КЛІШЕ ТА ШТАМПИ. ВСЕ, ЩО НАМ ПОКАЗАЛИ, МИ ВЖЕ БАЧИЛИ ЩОНАЙМЕНШЕ РАЗІВ СТО В РІЗНИХ ТІНЕЙДЖЕРСЬКИХ КОМЕДІЯХ

Сторінку підготувала Євгенія ПРОРИВАЙ

Головний редактор — Анна СПІВАК, відповідальний секретар — Олексій СОКУР

Свідоцтво про держреєстрацію КВ №21058-10858 ПР від 14.11.2014 р.

Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26

Пишіть на адресу: ТзОВ «Структура ІТ», а/с 155, м. Київ, Україна, 04080

Засновник та видавець: ТзОВ «Структура ІТ» Тел.: (044) 359-04-54 е-mail: gazetavv@i.ua

Газету надруковано ТзОВ «Мега-Поліграф» 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Наклад 10 386 прим.

Передплатні індекси: 23115 (рос.), 49450 (укр.)

При використанні публікацій посилання на газету «ВВ» обов'язкове.

Відповідальність за зміст рекламних матеріалів несе рекламодавець.